

ІНФОРМАЦІЙНО-КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРУ

© Плотнікова М.Ф., 2011

Результативність прийнятих управлінських рішень значною мірою визначається ступенем повноти та достовірності інформації, якими має змогу розпоряджатися керівник. В умовах ринку фахівець в галузі сільського господарства потребує повної та адекватної інформації, однак жорсткі часові межі часто не дозволяють її зібрати та проаналізувати, а також дослідити альтернативи.

Щоденна діяльність менеджерів-аграрників усіх рівнів сконцентрована на оптимізації практичних підходів для забезпечення ведення ділової документації та аналітичного процесу в установах та організаціях. Про якість такої роботи, її завершеність та можливість використання в управлінському процесі та практичній роботі свідчать результати господарської діяльності в аграрних формуваннях (табл.).

Таблиця

Показники розвитку сільського господарства України

Показник	2006 р.	2007 р.	2008 р.	2009 р.	2010 р.	Січень-серпень 2011 р.
Індекси обсягу сільськогосподарського виробництва, %	102,5	93,5	117,5	98,2	98,5	110,5
у тому числі в сільськогосподарських підприємствах	109,5	95,8	135,1	95,6	96,6	112,2
Валовий збір зерна, млн. т	34,3	29,3	53,3	46,0	39,3	34,7
Урожайність зернових культур, ц з 1 га	24,1	21,8	34,6	29,8	26,9	30,4
М'ясо (у забійній вазі), млн. т	2,5	2,7	2,7	2,7	2,0	1,9
Молоко, млн. т	13,3	12,3	11,8	11,6	11,2	7,7
Поголів'я тварин, млн. голів						
великої рогатої худоби	6,5	6,2	5,5	5,0	4,8	4,5
у тому числі корів	3,6	3,4	3,1	2,9	2,7	2,6
свиней	7,0	8,1	7,0	6,5	7,6	8,0
овець і кіз	1,6	1,6	1,7	1,7	1,8	1,7
птиці всіх видів	162,0	166,5	169,3	177,6	191,4	233,5

Джерело: [1].

Наведені індикатори розвитку сільського господарства засвідчують загальну тенденцію щодо скорочення обсягів виробництва та, як наслідок, продажу сільськогосподарської продукції в Україні проти зростаючого попиту на сировину для харчової промисловості іноземного походження. Серед продукції вітчизняного виробництва перевага надається секторам з найменшим терміном обертання оборотних засобів (птахівництво, козівництво) на противагу затратним галузям (свинарство, скотарство тощо). Зростання обсягів виробництва продукції рослинництва головним чином обумовлене природно-кліматичними умовами та появою ГМО, що вносить дисбаланс у соціально-економічну систему та є причиною руйнації екологічної рівноваги.

Стрімке погіршення якості одержуваної українськими споживачами продукції, зокрема продуктів харчування [2] створює загрозу існуванню нації. Вимоги екологічної безпеки як запоруки зростання добробуту країни, та необхідні умови виживання її громадян диктують необхідність

нагального формування інформаційного простору керівників та спеціалістів аграрного сектору щодо усвідомлення на «історичному та генетичному рівні» необхідності відродження історично-культурного осередку у напрямі організації діяльності сільських громад шляхом зниження впливу штучного інформаційного простору на користь природним комунікаціям.

Масована інформаційна атака у ЗМІ, офіційних сайтах державних органів влади, власний досвід, внутрішня невпевненість майбутніх фахівців у своєму майбутньому [3], відсутність достатнього рівня підготовки для виконання відповідної аналітичної роботи призводить до упущення за дрібними проблемами суті стратегічно важливих рішень. Нині особливо посилюється потреба управління великою кількістю процесів у просторі та часі з врахування динамічних змін природно-кліматичних факторів. Вказані обставини значно підвищують роль інформації як вагомого ресурсу сучасного управління компанією, а застосування інформаційних технологій у цьому процесі стає нагально необхідним. Значним кроком у в удосконаленні роботи фахівців є застосування інформаційних систем, однак неспроможним корінним чином змінити сутність проблеми, а лише за формальними засобами тимчасово її приховують.

В той же час сила характеру та позитивна внутрішня спрямованість людської особистості здавна й неодноразово ілюструвала себе у численних синергетичних ефектах, що стосувалися як фізико-біологічних, так і суспільно-економічних процесів. Зокрема, вищі показники якості ілюструють селянські господарства, чия продуктивність фактично підтверджується Третім законом Ньютона («Закон збереження енергії»), – вкладення в яких, крім основних факторів виробництва, передбачає вкладення енергії людської душі, яка насичує біологічні організми так необхідною їм енергією. Цю внутрішню силу людського духу значною мірою припустимо порівнювати з сонячною енергією.

Формування сприятливого культурно-історичного та соціально-економічного середовища «знизу», об'єднання зусиль значної кількості окремих сільських родин, в тому числі тих, хто переїхав до села з міст за принципом Новгородського Вече, є запорукою як економічного зростання, так і становлення країни з позицій громадянського суспільства. Зростання таких сільських осередків є гарантією продовольчої безпеки та соціальної стабільності головним чином за рахунок капіталізації родинного добробуту.

Удосконалення «оперативного інформаційного поля» працівників аграрної сфери, в тому числі й за рахунок активного «доступу» до ноосфери, описаної В.І. Вернадським, є нічим іншим як прямим, без посередників, доступом до загального «багажу» знань людства. Це, в свою чергу, дозволить як підвищити позитивний імідж сільського способу життя, так і розкрити потенціал аграріїв, дарований нам нашими предками, а отже, гарантувати стабільне функціонування стратегічно важливого сектору національної економіки, продовольчу безпеку, відродження історико-культурної спадщини.

1. Соціально-економічне становище України. Архів. Офіційний сайт // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. 2. Веклич О. Сектору екологічних товарів і послуг в Україні – спеціальний державний патронат / О. Веклич // Економіка України. – 2010. - №3. – С. 27-35. 3. Плотнікова М.Ф. Формування трудового потенціалу в аграрному секторі України / М.Ф. Плотнікова, П.Ф. Новіков // Молодь і наука: кроки назустріч / Матеріали Регіональної наук.-практичної конференції молодих вчених, аспірантів та студентів, Луцьк, 19 травня 2010. – Луцьк: РВВ ЛНТУ, 2010 – 103-105 с.